

† **C O R N E L I U**
PRIN HARUL LUI DUMNEZEU

EPISCOP AL STRĂVECHII EPISCOPII
A HUȘILOR,

**Iubitorului de Hristos cler,
monahilor și monahiilor care și-au
închinat viața lui Dumnezeu
și la toți dreptmăritorii creștini:
Har, milă, pace și iertare de păcate
de la Cel născut pentru noi și pentru
mântuirea (salvarea) noastră,
iar de la noi bucurie și binecuvântare!**

ericita zi a Nașterii Domnului și
Mântuitorului nostru Iisus Hristos,
ne-a adunat pe cei iubitori de
Dumnezeu și conștienți de sensul vieții noastre,
să-L întâmpinăm prin credință, invitându-L să
între în sufletele și viața noastră.

Astăzi, cele de Dumnezeu promise, de veacuri aşteptate și cu mult dor de prooroci, drepti și sfinți dorite, se împlinesc. Cel nevăzut și veșnic ia chip omenesc prin nașterea din Fecioară în timp și din dragoste nesfârșită pentru noi, oamenii, acceptă starea de umilință pentru a înnoi și schimba firea noastră. *„Cerul și pământul astăzi după prooroci să se veselească; îngerii cu oamenii duhovnicești să prăznuiască; Dumnezeu în trup S-a arătat celor ce stăteau în întuneric și umbră, născându-se din Fecioara Maica; peștera și ieslea L-au primit, păstorii Betleemului vestesc minunea; magii de la Răsărit aduc daruri, iar noi să-i aducem împreună cu îngerii; slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, că a venit și ne-a mântuit pe noi din robia vrăjmașului“.* **(Stihiră la Litie din Mineiul lunii decembrie).**

Această strofă plină de teologie și adâncă învățătură ne explică taina sfintei și mării sărbători a Nașterii Mântuitorului nostru, evocând treptat participarea întregii creații la acest moment unic al istoriei omenirii, întruparea lui Dumnezeu și venirea Lui pe acest pământ.

Această venire a Lui printre noi a fost pregătită secole întregi prin cercetarea neamului omenesc treptat, etapizat și cu îndelungă răbdare, așa cum a rezumat marele Apostol al neamurilor, Sfântul Pavel: *„După ce Dumnezeu odinioară, în multe chipuri și feluri a vorbit*

părinților noștri prin prooroci, în zilele acestea mai de pe urmă ne-a grăit nouă prin Fiul, prin Care a făcut veacurile, Care fiind strălucirea ipostasului Său ține toate cu Cuvântul puterii Sale“ (Evrei 1,1-2).

Secolele omenirii în așteptarea venirii Mântuitorului au fost secole marcate de lupte pentru subzistență, de năvăliri și războaie, de asupriri și nedreptate, de aceea văzând Bunul și iubitorul de oameni Dumnezeu cum se chinuia omenirea, L-a trimis pe Iisus Hristos Mântuitorul în lume, taina venirii Lui începând în orașul Nazaret, iar astăzi desăvârșindu-se în vechiul oraș Betleem, care primește într-o peșteră pe Cel ce a zidit și poartă de grijă întregii creații.

Astăzi să mărturisim împreună cu Sfântul prooroc Isaia: „*Prunc S-a născut nouă, un Fiu S-a dat nouă, a Căruia stăpânire e pe umărul Lui și se cheamă numele Lui Înger de mare sfat, Dumnezeu tare, biruitor, Domn al păcii, Părinte al veacului ce va să fie“ (Isaia 9,5).*

Născându-se Cel veșnic, Mântuitorul lumii, neamul omenesc la ceruri se înalță, steaua strălucește în noaptea rătăcirii și întunericii, păstorii primesc taina credinței, magii îi aduc daruri, iar îngerii cu oamenii vestesc bucuria cea mare că „*poporul care locuia în întuneric a văzut lumină mare, iar celor ce erau în latura și în umbra morții, lumină le-a strălucit“ (Isaia 9,1).*

Îngerul Domnului descoperă taina de puțin știută, dar de Dumnezeu pregătită și omenirii astăzi în Betleem arătată: „Nu vă temeți, căci, iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul, că vi S-a născut astăzi Mântuitor, Care este Hristos Domnul“ (**Luca 2, 9-11**).

Deci cele întâmplate atunci, le trăim în fiecare an, pentru că ele, cele împlinite pentru noi, sunt momente de schimbare și înnoire a propriei vieți.

În secolul al IV-lea după Nașterea Domnului, Sfântul Ioan Gură de Aur tâlcuiește apropierea lui Dumnezeu către noi arătând prin cuvinte dumnezeiești sensul celor ce astăzi în Betleem s-au împlinit astfel: „Dumnezeu a venit la noi, Când S-a arătat pe pământ pogorându-se din ceruri, Și-a asumat toată îndreptarea neamului omenesc, îndreptând și înnoind firea noastră, unindu-o cu Sine. Căci atunci când Dumnezeu este împreună cu oamenii, ei nu trebuie să se mai teamă pentru că cele vechi s-au risipit, raiul cel dorit se deschide, îngerii coboară pe pământ, noi la ceruri ne înălțăm, cetele sfinților se înmulțesc, iar bucuria ia locul jalnicei întristări“ (**Cuvânt la ziua Nașterii Mântuitorului nostru Iisus Hristos**, tradus din limba greacă de pr. prof. D. Fecioru, București, 2002).

Mântuitorul Iisus Hristos vine la noi pentru a ridica neamul nostru omenesc din tragedia

înstrăinării de Dumnezeu, pe cel ce era în stricăciune, pe cel lipsit de viața dumnezeiască îl înnoiește, pentru a deveni făptură nouă prin taina nașterii celei de a doua și prin primirea Duhului Celui Sfânt.

Iubiții mei frați și surori în Mântuitorul Hristos,

șa cum rezumă un alt mare Părinte al Bisericii lui Hristos, contemporanul Sfântului Ioan Gură de Aur, Fericitul Augustin: *„Nașterea lui Hristos se împlinește în ziua în care Adevărul a răsărit fiind purtat în brațe de Fecioara Maria. Spre binele cui a venit El în lume într-o atât de mare smerenie? El S-a arătat pentru tine pe pământ, S-a înfășat în scutece, a fost așezat în iesle, El, Care conduce lumea, nu a găsit un loc între oameni pentru a se naște. S-a născut din Tatăl mai-nainte de veci, fără mamă și din mamă astăzi, fără tată. De ce te minunezi? Nu poți să înțelegi? Ridică-ți gândirea la Dumnezeu și piere cauza minunării. Crede ceea ce S-a făcut! Nu te rușina că Dumnezeu S-a smerit, ci de acum El va sta deasupra noastră, conducând căile noastre, nu vom mai rătăci; mergând prin El, către El, să ne bucurăm înnoind firea și ridicându-o astfel să ne înălțăm“* **(Fericitul Augustin, La ziua Nașterii Domnului nostru**

Iisus Hristos, J.P. Migne Patrologiae cursus completus, series Latina, tomus XXXVIII, col. 995-1021).

Sensul marii sărbători pentru noi este să înnoim firea noastră marcată de multe slăbiciuni și triste stări nefirești. Trăim la peste 2000 de ani de la cele petrecute atunci și fiecare zi devine pentru mulți dintre noi, zi de tristețe și grea încercare. Credința și roadele ei sunt doar forme ușoare și ieftine de părelnică religiozitate. Nerecunoștința, răutatea, ipocrizia, minciuna, calomnia sunt promovate și propagate cu nerușinare și iresponsabilitate. Mulțime mare de oameni bătrâni și neputincioși, din nefericire, acum culeg roadele unei totale indiferențe și neimplicări în educarea creștină a propriilor copii, în trecut, care se manifestă acum lipsiți de orice sentiment uman, trădând și fireasca lege a recunoștinței față de cei ce i-au născut și crescut, părăsindu-i și uitându-i definitiv. Durerile acestui popor se vor amplifica atâta timp cât el, se va depărta de Dumnezeu, de sărbătorile noastre sfinte, de colindul sfânt, de recunoștință și de viață izvorâtă din credință, care disciplinează și responsabilizează omul.

Anul care peste câteva zile se încheie a fost un an greu cu încercări mari, de la criza economică la cea materială și morală, care este cauza tuturor crizelor. Un an cu secetă pre-

lungită, cu roade puține, cu scăderea numărului nașterilor de prunci, cu plecarea multor semeni ai noștri din această lume, un an care cere să ne revenim din starea de indiferență, necredință, păgânătate și nepăsare.

Atâta timp cât nu alegem calea vieții, calea Bisericii, care este binecuvântare, mângâiere, încurajare, totul va fi fără sens. Atâta timp cât satele noastre vor fi biciuite de patima beției, din cauza căreia sărăcia, lipsa de educație, lenea, nepăsarea, ușurătatea sunt mereu prezente, să nu ne așteptăm la timpuri mai bune. Iisus Mântuitorul ne vorbește mereu în Biserica Lui, în privirea sfinților, a copiilor nevinovați, a lacrimilor celor bătrâni și lipsiți de ajutor, chemându-ne la împlinirea faptei celei bune care ne mântuiește și ne așează în veșnica lui împărăție.

Acum, este timpul întoarcerii la Dumnezeu. Înțelepțiți-vă, curățați-vă, apropiați-vă de Dumnezeu prin schimbarea propriei vieți, bateți la ușa Bisericii Lui și vi se va deschide! Nașteți și creșteți copii în frica lui Dumnezeu. Bucurați-vă de glasul primului vestitor al Nașterii Celui veșnic!

După perioada de așteptare prin postul și disciplinarea propriei vieți timp de 40 de zile, astăzi să ne bucurăm de sărbătoare! Să nu uităm pe cel singur și trist, bolnav și părăsit, străin și flămând, ci sărbătoarea de astăzi să

o prefacem în zi pentru sufletul nostru care trebuie mântuit! Anul 2013 îl așezăm sub purtarea de grijă a lui Dumnezeu, iar noi să arătăm că suntem creștini dreptmăritori prin faptă și cuvânt!

Vă doresc tuturor sărbători binecuvântate, pacea Mântuitorului să vă însoțească, bucuria Nașterii Lui să vă umple viața, lumina stelei să vă strălucească adâncul ființei, darurile magilor aduse Lui, să vă fie dar de viață nouă spre binecuvântare și milă, de la izvorul milei, într-o înnoirea vieții!

Către Hristos Mântuitorul Cel Născut în Betleem mereu rugător pentru fiecare dintre voi,

† **CORNELIU**

EPISCOPUL HUȘILOR